

sager har de sager, hvori en kontraherende Part forelægger forsamlingen spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger truffet af en anden Part er forenelige med bestemmelserne i GATT, spillet en fremtrædende rolle.

Ikke mindst arbejdet med at anvende Overenskomstens bestemmelser ved bilæggelsen af konkrete handelspolitiske uoverensstemmelser bragte efterhånden mangler i disse bestemmelser for dagen. Dertil kom, at GATT's karakter af et udsnit af ITO-bestemmelserne gjorde det nærliggende at overveje at udvide Overenskomsten med andre — eventuelt fra ITO-overenskomsten hentede — bestemmelser, som kunne tjene til at fremme Overenskomstens hovedformål: en frigørelse af handelen og undgåelse af diskrimination. Endvidere undergik den almindelige økonomiske situation i de første syv år, Overenskomsten var i kraft, ændringer, som rejste nye problemer. Således indeholder Overenskomsten en række bestemmelser, som er motiveret ved de af krigen skabte ekstraordinære forhold, og som efterhånden måtte betragtes som overflødige, medens f. eks. de i sammenligning med de første efterkrigsår stærkt ændrede afsætningsvilkår på den anden side medførte et behov for regler om begrænsning af eksportfremmende foranstaltninger etc. Ligeledes blev spørgsmålet om en vis skærpelse af Overenskomstens bestemmelser om anvendelsen af kvantitative restriktioner aktuelt, efterhånden som muligheden for en overgang til fuld valutakonvertibilitet rykkede nærmere.

Som nævnt er Overenskomstens II. del, der indeholder de væsentligste handelspolitiske bestemmelser, kun forpligtende i det omfang, det ikke strider mod den på en bestemt dag eksisterende lovgivning. Det var imidlertid nu naturligt at overveje, om tiden ikke var inde til at gøre Overenskomsten fuldtud forpligtende for de kontraherende Parter. I forbindelse med USA's stilling til Overenskomsten forelå det særlige problem, at kongressen til trods for, at den amerikanske regering har tiltrådt Overenskomsten, ved flere lejligheder har vist, at den ikke anser USA for at være bundet af denne.

Sekretariatsarbejdet i forbindelse med toldkonferencerne og mødesamlingerne samt administrationen af Overenskomsten imellem samlingerne har hidtil påhvilet et sekretariat, der ikke formelt er tilknyttet GATT, men som oprindelig blev oprettet for — under ledelse af en eksekutivsekretær — at varetage sekretariatsarbejdet i forbindelse med forhandlingerne om ITO-overenskomsten.

Det måtte af de nævnte grunde anses for hensigtsmæssigt, at der som ramme for samarbejdet i henhold til GATT oprettedes en egentlig organisa-

tion, og at den provisoriske sekretariatsordning blev afløst af et permanent, direkte til GATT knyttet sekretariat.

Efter at ovennævnte forhold havde medført, at der gennem længere tid havde hævet sig røster for en revision af GATT, vedtog DE KONTRAHERENDE PARTER på deres 8. mødesamling i efteråret 1953 at afholde en ekstraordinær samling i vinteren 1954—55 med det formål at revidere Overenskomsten.

Det forberedende arbejde.

Medlemslandene blev anmodet om at indgive deres forslag til ændringer og tilføjelser til Overenskomsten, og den 5. marts 1954 besluttede regeringen at nedsætte et udvalg under udenrigsministeriet med den opgave i en betænkning at udforme de danske synspunkter og eventuelle ændringsforslag, som man fra dansk side burde fremkomme med ved revisionen af GATT.

Udvalget, som bestod af repræsentanter for udenrigsministeriet, finansministeriet, ministeriet for handel, industri og søfart, landbrugsministeriet, det økonomiske sekretariat, direktoratet for vareforsyning, industrirådet, grosserer-societetets komité, provinshandelskammeret, landbrugsrådet, de samvirkende danske husmandsforeninger, arbejderbevægelsens erhvervsråd, samt en økonomisk sagkyndig rådgiver, fremlagde i september 1954 resultaterne af sine overvejelser i en betænkning om revision af GATT.

Konferencens forløb og resultater.

Revisionskonferencen blev afholdt i Genève i tiden 8. november 1954—7. marts 1955. Samtlige daværende 34 kontraherende parter var repræsenteret under forhandlingerne, som endvidere blev fulgt af observatører fra en række ikke-medlemslande og internationale organisationer.

Danmark var på konferencen repræsenteret ved en delegation bestående af:

Økonomi- og arbejdsminister Jens Otto Krag, delegationens formand.

Udenrigsråd Erling Kristiansen, Udenrigsministeriet.

Kontorchef Gunnar Seidenfaden, Udenrigsministeriet.

Delegeret H. E. Kastoft, Danmarks faste delegation ved F.N. i Genève.

Sekretær Eigil Jørgensen, Udenrigsministeriet.

Kontorchef H. E. Lund, Departementet for told- og forbrugsafgifter.